

Gymnasierektorer: Vi tager skarpt afstand fra puttemiddage

De såkaldte puttemiddage, der finder sted på nogle af landets gymnasier, har fået en del omtale i medierne de seneste uger - og med rette, når man hører om de sexistiske og grænseoverskridende adgangsritualer, disse fester i nogle tilfælde kædes sammen med.

Som rektorer på otte af landets gymnasier anser vi det for helt uacceptabelt, at de ældre elever udvælger nystartede 1.g'ere til fester, hvor de udsættes for ydmygelser og krænkelser. Det skal være en tryk oplevelse at begynde i gymnasiet, og ingen skal føle sig presset til at deltage i noget for at blive en del af fællesskabet.

Det er heldigvis vores indtryk, at der generelt er en respektfuld og omsorgsfuld omgangstone blandt de unge på gymnasierne. Men der bør ikke være undtagelser, og vi har en klar ambition om at komme »puttemiddage« og lignende aktiviteter til livs.

Sanktioner

Med den nye studieordensbekendtgørelse har gymnasierne fået mulighed for at sanktionere elever for hændelser, der er foregået uden for skolen, hvis det påvirker undervisningsmiljøet på skolen. Hvis en elev i sin fritid har mobbet, truet eller krænket en anden elev i en sådan grad, at det påvirker undervisningen, kan rektor i de grelleste tilfælde ty til bortvisning af eleven. Gymnasierne kan altså sanktionere involverede elever - vel at mærke først, når det har fundet sted.

Men da »puttemiddagene« finder sted i privat regi - uden for skoletid og uden for skolens område - kan vi som rektorer ikke forhindre, at det finder sted. Vi kan opfordre til, at det ikke sker, og vi kan orientere om de konsekvenser, det kan få, men vi kan ikke forbyde det.

Det er en vigtig del af vores arbejde som rektorer, at der er en løbende drøftelse med eleverne af, hvilken kultur vi ønsker på gymnasiet, og hvilken omgangstone vi forventer. Og her skal vi se på, om vi kan gøre det bedre. Men hvis vi skal fænomener som »puttemiddage« til livs, er der behov for også at involvere forældrene, så de ordentlige omgangsformer både hersker på skolen og i de private sammenhænge, eleverne mødes i.

Bestyrelsen i Danske Gymnasier: Birgitte Vedersø, formand og rektor for Gefion Gymnasium, Jakob Thulesen Dahl, næstformand og rektor for Skanderborg Gymnasium, Bjarne Thams, rektor for Solrød Gymnasium, Helge Markussen, rektor for Viborg Katedral-skole, Henrik Boberg Bæch, rektor for Espergærde Gymnasium og HF, Jette Rygaard Poulsen, rektor for Vesthimmerlands Gymnasium og HF, Søren Hvarregaard, rektor for Midtfyns Gymnasium samt Søren Hindsholm, rektor for Nørresundby Gymnasium & HF.

KOMMENTAR

Birgitte
Vedersø
m.fl.

DAGENS BREV Danske studerende indoktrineres ikke

Fhv. minister Søren Pind retter i sit indlæg om Kina som ondskabens imperium i det 21. århundrede et angreb mod de danske universiteter og deres engagement i det dansk-kinesiske universitetscenter i Beijing, Sino-Danish Center (SDC). Søren Pind påstår bl.a. at studerende ved SDC tvinges til at modtage undervisning i kommunisme, hvilket er det rene vrøvl. Danske og internationale studerende ved SDC er ikke udsat for politisk indoktrinering i form af undervisning i den kinesiske statsideologi 'fortræffeligheder'. Til gengæld modtager de parallelt med undervisningen i deres hovedfag undervisning i kinesisk sprog, kultur og historie, hvilket er helt i tråd med SDCs vision om at uddanne kandidater, der udover stærke faglige kompetencer har viden om Kina, kinesisk kultur samt kinesiske samfundsforhold. Det ved vi nemlig, at danske virksomheder i Kina efterspørger.

Der foregår i disse år meget i Kina, som vi i Vesten bliver nødt til at forholde os til, bl.a. det prestigefyldte nye Silkevejsprojekt, som sigter på at øge Kinas interessesfære i verden. Derfor skal vi selvfølgelig diskutere vores forhold til Kina ligesom vi løbende diskuterer vores engagement med Europa og USA.

Men vi er nødt til at have øje for nuancer og fakta.

Danske forskere har samarbejdet med kinesiske kolleger gennem årtier, og med oprettelsen af SDC 2010 blev der for alvor skabt en stor og stærk platform for vidensamarbejdet mellem Danmarks otte universiteter og Det Kinesiske Videnskabsakademi, der er Kinas største og vigtigste forskningsinstitution inden for naturvidenskab og high-tech. SDC udbyder en række kandidatuddannelser i Beijing, hvortil der optages danske, kinesiske og internationale studerende. De studerende undervises af danske og kinesiske forskere i bl.a. i Nanovidenskab, Vand & Miljø, Innovationsledelse og Neurovidenskab, men altså ikke i kommunisme! **MORTEN LAUGESEN, DIREKTØR, SDC**

SVAR FRA SØREN PIND: *Jeg skriver intet specifikt om de internationale studerende. Det er et faktum, at de kinesiske studerende på stedet indoktrineres i de kommunistiske velsignelser. Som det sker for alle kinesiske studerende. Længere er den ikke. Der er således heller ikke for mig tale om en kritik af institutionen. Den kunne kun eksistere under den forudsætning. Det er derimod en kritik af det kommunistiske styre.*

LÆSERNE MENER

Griseri

For nogle år siden var der en større debat om grisefarmes brug af penicillin. Der kom flere forslag om afgifter og forbud. Problemet var ofte, at grisenes mave ikke fungerede som de skulle. DR TV lavede en dokumentar om et alternativt forsøg. En grisefarmer, der hverken brugte mere eller mindre penicillin end andre farmere, gik med til et forsøg. Forsøget gik ud på at give grisene yoghurt og se, hvilken effekt det havde. Grisene elskede yoghurt og forbruget af penicillin faldt betragteligt. Grisenes slagtevægt gik op så det lignede en win-win situation, men til sidst i udsendelsen gjorde grisefarmeren regnskabet op og beklagede at totaløkonomisk var det billigere at bruge sprøjten. DR nævnte desværre ikke noget om hvordan yoghurtgrisene smagte. For et års tid siden kontaktede jeg ARLA for at høre om de, efter dokumentaren, havde overvejet at udvikle en billig yoghurt, der kun var egnet til grisefoder. Det havde ARLA ikke. **PER FELT, ROSKILDE**

Lærdom og sund fornuft

I Berlingske 12. september kritiserer en professor, som dog må antages at være en lærd mand, investeringerne i Letbanen, når der mangler en havnetunnel. Den sunde fornuft vil indvende, at de to ting intet har med hinanden at gøre, da de dækker/ville dække vidt forskellige trafikbehov, som i øvrigt ikke kan løses af »supercykkelstier«. Man kunne jo også udstyre folk med vandrestave, så de kunne gå til fods - det ville være langt det billigste - men jeg kunne i stedet stille ham det spørgsmål,

hvorfor han ikke i sine kalkuler også inddrager den i forhold til Letbanen så uendeligt meget dyrere metro? **HANS P. KNUDSEN, KØBENHAVN**

Vattet adfærd

Omkring »puttemiddage« og hvad de ellers kalder det, er det småt med slagkraftige udmeldinger fra skolefolk og politikere. Alt for mange er konfliktsky. Det samme gælder for mobil-kørsel, hvor vanvittig adfærd bag rattet, udført af marginalhjerner, nu »måske« skal udløse et klip i kortet, for »det har man erfaring for virker i andre sammenhænge«. Vejen frem til et momentant stop for sidstnævnte uvæsen er klækkelige bøder og fratagelse af kørekortet for en længere periode - i groveste tilfælde konfiskation af bilen. Her og nu. Kom i gang. **NIELS THAL JENSEN, NYKØBING F**

Håndtryk og statsborgerskab

Et håndtryk går helt tilbage til oldtiden. Det er et udtryk for lighed, respekt, folkelighed og ligestilling mellem kønnene. I den aktuelle debat besegler det en aftale. Den ene part ønsker modtageren med sit håndtryk tillykke med statsborgerskabet. Modtageren, at man vil overholde Grundloven og respektere danske værdier og traditioner. Og hvad gør en mand, der ved ceremonien får rakt hånden frem af en kvindelig borgmester? Lægger han sin hånd på brystet? Det bragte netop Mary i en pinlig situation i 2016, da hun ved et besøg i Saudi-Arabien forgæves rakte hånden frem for at hilse på en række af de saudiske prinser. Se

selv på Youtube. Enkelte af prinserne værdiger hende ikke så meget som et blik. Dette middelalderlige syn på kvinder skal vi bekæmpe, også i denne sag.

Forventningen om, at man giver hånd i den aktuelle situation er ikke et forsøg på at knægte den muslimske tro. Der står nemlig intet entydigt herom i Koranen. Der står på den ene side, at profeten Muhammed ikke gav hånd til kvinder, på den anden side, at han gav hånd til kvinder, der kom til Medina for at slutte sig til muslimerne. Og direkte citeret fra Koranen: »den bedste måde at hilse på hinanden på, er ved at give hinanden hånden«. Der er imidlertid en række forklaringer på, hvorfor der er en tradition for i forskellige lande ikke at give hånd i samme grad som i Danmark. Håndtrykket er omtalt i Jydske lov af 1241 - og er en del af dansk kultur. **ALLAN SUHRKE, SKODSBORG**

Plaster på et kraniebrud

Ved den enorme klimamarch i København lørdag 8/9. hørte jeg på rundturen mellem ministerierne en større gruppe unge mennesker tale om, at når man på cigaretpakker kunne skrive »tobakken dræber«, kunne man vel på tilsvarende vis på tankstationerne og i lufthavnene skrive, at »sort bilisme og talrige flyrejser dræber klimaet«. Og man kunne med en vis ret fortælle de politikere, der klimamæssigt forsøger at profilere sig op til kommende valg - og diverse andre magthavere - at de færreste læger behandler et kraniebrud med hæfteplaster. **FINN GUNST, BRØNSHØJ**